

श्रीविष्णवसौभाग्ये पञ्चमं

॥ श्रीमद्वरमुनिकर्णामृतम् ॥

—:(0):—

ஸ்ரீவைஷ்ணவ வெளபாக்யத்தில்

ஸ்ரீமத்வரவாமுநிகர்ணாமருதம்.

(அவதாரிகை) எம்பெருமான் விஷயத்தில் சுடுபட்ட
வர்கள் ஐ மணிவண்ணு உன் சேவடி செவ்வி நிருக்காப்பு*
என்று சொல்லி மங்களாசாஸகம் செய்வதுபோல் மண
வாள மாமுனிகளிடத்தில் சுடுபட்டவர்கள் * வரவாமுநிபத
கமல ! ஐய * என்று (வடமொழியில்) சொல்லி மங்களா
சாஸகம் பண்ணுபாராதமாகையாலே அந்த வாக்ய ஸ்கந்தி
வேசந்தையிட்டு அநியுள்ள அக்ஷரங்களின் அடையே
ஒரு ஸ்தோத்ரம் விஜ்ஞாபிக்கலாயிற்று. இதற்கு ஸ்ரீமத்
வரவாமுநி கர்ணாமருதமென்று ஒரு பெரியார் காமயிட்
டருளிஞர். அஸாயக ஸ்தோத்ரம் போலே இதுவும் லகு
வான அக்ஷரங்களே கிரம்பப் பெற்றது.

वरवरमुनिपदकमल ! जयेत्यनुपमायुमहितचरणमिमम् ।

निजहृदि कलयत निगदत भोः तदपरि विरचितनवनमिदम् ॥

‘மணவாள மாமுனிகளின் நிருவடிந் தாமரையே !
கீ வாழ்க’ என்னும் பொருளதான * வரவாமுநிபதகமல !

புய * என்கிற இந்த வொரு பாதத்தையே சிந்தை செய்
பின் ; (அதற்குமேல் சக்தியிருந்தால்) இந்த பாதத்தின்
எழுத்தடையே அமைக்கப்பட்ட இந்த கர்ணமீருத ஸ்தூ
தியையும் கண்டபாடம் செய்து சொல்லுமின்.

परपरमुनिवर तव चरणौ रविसममिह मम मनसि परम् ।

मुनियतमुदयत इति वदतो मम खलु जनिरिह सुफलवती ॥ १ ॥

மணவாள மாமுனிகளே! தேவரீருடைய திருவடி
கள் அடியேனது மனத்தில் மாத்திரமே எப்போதும்
ஸூர்யோதயமாணப்போலே விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்
றான என்னவே அடியேனுடைய ஜன்மம் ஸபலமாகிற்று.

रविरिह घनघनतिमिरततीः श्लथयति बहिरिव न तु हृदये ।

गुरुवर मुनिवर हृदयगतं मम खलु तदखिलमपहरसि ॥ २ ॥

மணவாளமாமுனிகளே! ஸூர்யன் வெளியிருளை
மாத்திரம் போக்கவல்லவனேயன்றி உள்ளிருளை யொழிக்க
வல்லவனல்லன்; தேவரீர் அடியேனது அகவிருளையெல்
லாம் அகற்றியருள்கின்றீர். (உ)

पचसि च मनसि च सततमपि स्वफणितिमनवधिमनिमधुराम् ।

फलपसि मम वरमुनिवर भोः ! भवभयपरिहृतिनिपुण गुरो ॥ ३ ॥

மணவாளமாமுனிகளே! தேவரீருடைய பரம மதுர
மான ஸ்ரீஸூக்திகளையே ஸதா அடியேனுடைய வாக்குக்
கும் கேளுக்கும் விஷயமாக்கியருளிற்று; இனியெனக்கு
ஸம்ஸார பயம் கண்டபாட விரகுண்டோ? (ஊ)

रघुवरयदुवरमुखभगवत्तनुततिरिह भुवि लसति परम् ।

विलसतु मम खलु नयनपथे मुनिवर तव शुभतनुरनिशम् ॥४॥

மணவாள மாமுனிகளே ! இவ்வலகில் ஸ்ரீராம க்ருஷ்ணாதி வீக்ரஹங்களும் விளங்குகின்றன ; தாராளமாக விளங்கட்டுமே ; தேவரீருடைய திவ்ய மங்கன வீக்ரஹ மொன்றே அடியேனது கண்ணுக்குத் தோற்றுவதாம்.

मुनिरिति गुरुरिति यतिरिति च प्रभजतु यश इह बहुजनता ।

मुनिगुरुयतिपदमखिलमपि स्फुटगुणमिह वरयमिनि परम् ॥५॥

முதியென்றும் குருவென்றும் யதியென்றும் இவ்வலகில் மற்றும் பலரும் பேசப்பட்டிருந்தாலும் அந்த முனி-குரு-யதிபதங்களெல்லாம் மணவாளமாமுனிகள் திறத்திலே தான் அர்த்த புஷ்டியுடன் விளங்குவன. (௫)

निधिमिव निजहृदि निदधति ये वरमुनिवर तव फणितिततिम् ।

बहुजनिविरचितमघनिवहं क्षणलवविदलितमदधत ते ॥ ६ ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! தேவரீருடைய திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை உள்ளத்துள் நிதிபோல வைத்துக் காக்க வல்லவர்கள் யாவரோ அவர்கள் பல நிறங்களில் செய்த பாவங்களெல்லாம் ஒருகொடிப் பொழுதில் தொலையப் பெறுமவராவர்கள். (௬)

पदुमतिरिह भुवि तव फणितीरधिमुखमविरतमपि कलयन् ।

विलसति यदि वरमुनिवर तं जितहयमुख इति विरुदमुपैत् ॥७॥

இவ்வலகில் விவேகியான வொருவன் தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை ஓயாமல் வாய்க்கொள்வனாகில் அவன்

மயக்ரீவணை வென்றவனென்று புகழ் பெற்றவனேயாவன்.

दमश्ममुखगुणजलधिरिति प्रसृमरशुभतरनिजयशसा ।

गुरभितभुवनक मुनिवर भो मम हृदि लिख लिख तव फणितीः ॥

சமதமாநி குணக்கடலென்று பெற்ற புகழினால் உலகத்தை யெல்லாம் பரிமளிக்கச் செய்தருளாகின்ற மணவாள மாமுனிகளே! தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை என்னுடைய கெஞ்சகம்பால் எழுதியருள வேணும். (அ)

कलिवलमनुदिनमधिकतमं प्रसरति वत वत भृशमिति मे ।

भयलवमपि न हि भजति मनो वरमुनिफणितिभिरतिविमलम् ॥

களியின் கொடுமை காந்தோறும் எவ்வளவு வளர்க்கு சென்றாலும் அதுபற்றி எனது கெஞ்சில் சிறிதும் அச்சமில்லை. எனென்றால், மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளினால் என்னுள்ளம் தெளிவுபெற்றிருப்பதனால்.

मम मतिरिह भुवि बहुमतिभाक् विलसति मुनिवर शृणु कृपया ।

अविरतमयमिह तव फणितीः निजहृदि कलयति निधिवदिति ॥

மணவாள மாமுனிகளே! அடியேன் எப்போதும் தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளையே கெஞ்சில் கீதியாகக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதுபற்றி அடியேனது புத்தியைப் பலரும் கொண்டாடுகின்றனர், இஃது ஒக்கும். (க)

लसति हि भुवि बहुगुरुजनवाक् फलमिह न किमपि भवति तथा ।

मुनिवर यदि तव न भवति गीः ध्रुवमिव सुविपुलतिभिरमिह ॥

மணவாளமாமுனிகளே! இவ்வளவில் மற்றும் பல

ஆசிரியர்களின் திருவாக்குகள் பல விளங்கினாலும் அவற்றால் பயனென்றும் காணோம்; தேவரீருடைய ஸீஸைக்கீதிகள் அவதரியாதிருந்தால் இருள் செழிக்கேயிருக்கும்.

जगदिदमनवधिगुरुभरितं भवति हि, भवतु च गुरुनियुतम् ।

शुभगुणवरवरमुनिगुरुराड्यमिह निरुपमगुरुपदभाक् ॥ १२ ॥

இவ்வுலகமானது அளவுகடந்த ஆசாரியர்களை நிரம்பக் கொண்டது; இன்னமும் லக்ஷக்கணக்கான ஆசாரியர்கள் தோன்றட்டிமே; அதனென்ன? மணவாள மாமுனிகளொருவரே ஒப்பற்ற ஆசாரியர். (கஉ)

यतिपतिमतमिह विशदयितुं कृतजनिरिह भुवि वरमुनिराट् ।

विलसति मम हृदि परमकृपाजलनिधिरविरतममितमुदा ॥ १३ ॥

எம்பெருமானார் தர்சனத்தை விளங்கச் செய்வதற்கென்றே இந்திலவுலகில் திருவவதரித்தருளின போருட்கடலான மணவாளமாமுனிகள் அடியேனுள்ளத்துள் மகிழ்த்து உரைகின்றார். (கக)

वरवरमुनिवरनवनमिदं गुणलवविरहितमपि विदुषाम् ।

हृदि मुदमनवधिसुपजनयेदिति दृढमहमिदमभिहितवान् ॥

மணவாள மாமுனிகள் விஷயமான இந்த ஸ்தோத்ரமானது ஒரு குணமுற்றநாயினும் சித்வான்களின் உள்ளத்தில் யிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருமென்பது திண்ணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி அண்ணங்கராசாரிய ஸ்ரீவைகுண்டவதாலின்

விண்ணப்பஞ் செய்த

ஸ்ரீமத்வரவரமுகி கர்ணமருத ஸ்துதி

முற்றப் பெற்றது.